

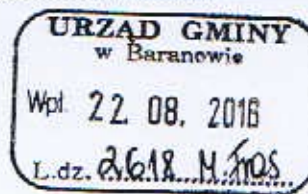

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

KN-L4131.1.289.2016.15

Poznań,

2016 08. 17

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446)

orzekam

nieważność uchwały nr XXVI/140/2016 Rady Gminy Baranów z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu Utrzymania Czystości i Porządku na terenie Gminy Baranów - *ze względu na istotne naruszenie prawa.*

Uzasadnienie

Uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446) oraz art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r. poz. 250).

Uchwała Rady Gminy Baranów została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 25 lipca 2016 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Na sesji w dniu 15 lipca 2016 r. Rada Gminy Baranów podjęła uchwałę nr XXVI/140/2016 w sprawie uchwalenia Regulaminu Utrzymania Czystości i Porządku na terenie Gminy Baranów.

Podstawę prawną podjęcia badanej uchwały stanowi art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r. poz. 250), zwanej dalej ustawą, na mocy którego rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, zwany dalej "regulaminem"; regulamin jest aktem prawa miejscowego. Obowiązkowe elementy tak uchwalonego regulaminu wskazane zostały w art. 4 ust. 2 ustawy.

Brzmienie ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż powyższy katalog ma charakter zamknięty. Konstrukcja taka pociąga za sobą istotne konsekwencje. Oznacza to, że uchwalony przez radę gminy regulamin winien w sposób wyczerpujący uregulować wszystkie

zagadnienia, które zostały enumeratywnie wymienione w przepisie. Oznacza to również, iż nie jest dopuszczalne uregulowanie zagadnień, których ustawodawca nie umieścił w ww. katalogu. Zarówno nie wyczerpanie zakresu przedmiotowego w drodze uchwały jak i jego rozszerzenie skutkuje istotnym naruszeniem prawa.

Rada Gminy Baranów w § 5 ust. 2 Regulaminu zakazała mycia poza myjniami samochodowymi silników, podwozi, i innych podzespołów samochodowych, w wyniku których następuje usuwanie substancji olejowych i innych substancji ropopochodnych. Ponadto w § 5 ust. 4 Regulaminu Rada zabroniła prowadzenia napraw blacharsko – lakierniczych, a w § 5 ust. 5 Regulaminu zabroniła mycia i naprawy pojazdów samochodowych na ulicach, chodnikach, terenach zielonych i lasach.

Powyższe uregulowania należy ocenić jako przekraczające kompetencję przyznaną radzie gminy przepisem art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy. Ustawodawca upoważnił radę wyłącznie do określenia wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi. Z przepisów ustawy nie wynika natomiast upoważnienie do wprowadzenia zakazów dokonywania tych czynności.

Podobnie nie znajdują podstawy prawnej w przepisach ustawy zakazy ustalone przez Radę Gminy Baranów w § 6 Regulaminu, t.j. zakazy:

- 1) spalania odpadów, zwłaszcza niebezpiecznych, na powierzchni ziemi oraz w instalacjach grzewczych budynków, za wyjątkiem odpadów z drewna niezawierającego substancji niebezpiecznych,
- 2) wyrzucania odpadów komunalnych pochodzących z gospodarstw domowych, sklepów, punktów gastronomicznych, lokali użytkowych oraz z terenu innych nieruchomości, do pojemników innych właścicieli, w tym do koszy ulicznych,
- 3) zakopywania odpadów,
- 4) gospodarowania odpadami komunalnymi w inny sposób niż określony w ustawie i niniejszym regulaminie,
- 5) składowania odpadów w miejscach do tego nieprzeznaczonych,
- 6) gromadzenia w pojemnikach na odpady komunalne śniegu, lodu, gorącego popiołu i żużli, szlamów, substancji toksycznych, żrących i wybuchowych, a także odpadów innych niż komunalne,
- 7) samodzielnego opróżniania zbiorników bezodpływowych przez właścicieli nieruchomości,
- 8) wprowadzania ścieków bytowych i przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych przeznaczonych do odprowadzania wód opadowych, a także wprowadzania ścieków opadowych i wód drenazowych do kanalizacji sanitarnej,
- 9) wspólnego gromadzenia nieczystości ciekłych w postaci ścieków bytowych oraz gnojówki i gnojowicy, w przypadku prowadzenia działalności rolniczo – hodowlanej.

Art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach przewiduje możliwość uregulowania w drodze uchwały wyłącznie spraw enumeratywnie wymienionych w tym przepisie. Wprowadzonych w § 6 Regulaminu zakazów nie sposób zakwalifikować do żadnej z tych kategorii. Tym samym Rada Gminy Baranów wykroczyła poza dopuszczalny zakres regulacji, wprowadzając do regulaminu ww. zakazy bez podstawy prawnej.

Stanowisko takie potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych, które uznaje wprowadzanie generalnych zakazów do regulaminów utrzymania czystości i porządku w gminach za niedopuszczalne (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 8 września 2015 r. sygn. akt II SA/Łd 549/15, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 16 września 2015 r. sygn. akt II SA/Łd 386/15, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 listopada 2012 r. sygn. akt II OSK 2012/12).

Rada Gminy Baranów w rozdziale VIII Regulaminu Utrzymania Czystości i Porządku na terenie Gminy Baranów, stanowiącego załącznik nr 1 do ocenianej uchwały, umieściła przepisy dotyczące przeprowadzania deratyzacji. Jednakże wbrew obowiązкови ustawowemu nie wskazała terenów podlegających obowiązkowej deratyzacji, a jedynie zobowiązała do jej przeprowadzania właścicieli nieruchomości w przypadku wystąpienia gryzoni.

W ocenie organu nadzoru powyższa regulacja jest nieprawidłowa. W świetle art. 4 ust. 2 pkt 8 ww. ustawy nie jest dopuszczalne nałożenie obowiązku przeprowadzania deratyzacji na terenie całej gminy, lecz wskazać należy konkretne obszary, na których deratyzacja jest obowiązkowa. Taką wykładnię ww. przepisu potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 16 grudnia 2013 r. (sygn. akt II SA/Po 916/13) stwierdził, że zakładając racjonalność ustawodawcy należy przyjąć, że celem upoważnienia zawartego w art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy było zobligowanie organu gminy do kazuistycznego wskazania obszarów na terenie gminy, które ze względu na szczególne usytuowanie, otoczenie czy realizowane tam funkcje bądź inne okoliczności, wymagają poddania ich obowiązkowej deratyzacji. Z analizy całego art. 4 ustawy wynika, że zamiarem ustawodawcy nie było objęcie deratyzacją obszaru całej gminy, gdyż sam regulamin odnosi się do całej gminy, ale konkretnych jej obszarów. Obciążenie obowiązkiem deratyzacji właścicieli nieruchomości na terenie całej gminy jest zatem naruszeniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy.

Nie uregulowanie w sposób właściwy wszystkich obligatoryjnych elementów wskazanych w przepisie art. 4 ust. 2 ustawy skutkuje brakiem wypełnienia delegacji ustawowej. Z tego względu stwierdzić należy, iż podjęta przez Radę Gminy Baranów uchwała nr XXVI/140/2016 z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu Utrzymania Czystości i Porządku na terenie Gminy Baranów zawiera wady prawne, które powodują konieczność wydania niniejszego rozstrzygnięcia, stwierdzającego nieważność ocenianej uchwały w całości.

W związku z powyższym należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie:

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone z powodu niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Otrzymują:

1. Rada Gminy Baranów
2. Wójt Gminy Baranów

Wojewoda Wielkopolski
Zbigniew Hoffmann